

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας Ἀλέξανδρος ὁ Γ'. ἔδωκεν εἰς τὸν οὐγγρον ζωγράφον Μιχαὴλ Ζισὺ τὴν ἐντολὴν νὰ εἰκονογραφήσῃ τὸ ἡμερολόγιόν του. Ἐν τινὶ ἐπιστολῇ πρὸς τινὰ ἐν Βουδαπέστη φίλον του ὁ ζωγράφος οὗτος περιγράφει τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν οὐσίαν τῶν ὑπὸ τοῦ Τσάρου γεγραμμένων ἀπομνημονευμάτων. Ἀπλοῦν καὶ ἀπείριτον εἶνε τὸ ὕψος του καὶ ὁ μόνος ξένος στολισμὸς τῶν ὁδοιπορικῶν περιγραφῶν του εἶνε αἱ πολλὰ κατεσπαρμέναι σοβαρὰ καὶ ἐμβριθεῖς πολιτικαὶ παρατηρήσεις, ἐξ ὧν ὁ ζωγράφος εἰκάζει μετὰ πεποιθήσεως ὅτι ὁ μονάρχης τῆς Ρωσσίας ἐλικρινῶς ἀγαπᾷ τὴν εἰρήνην καὶ ἐπιθυμεῖ τὴν διατήρησιν αὐτῆς.

Ἡ πρώτη ἐν Βρυξέλλαις καὶ εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν παράστασις τῆς Βαλκυρίας τοῦ Βάγνερ ἐστέφη ὑπὸ πληρεστάτης ἐπιτυχίας. Ἄπαντα τὰ εἰσιτήρια εἶχον πωληθῇ πολλὰς ἡμέρας πρὸ τῆς προθεσμίας, παρέστησαν δὲ εἰς τὴν παράστασιν ἡ βασιλισσα τῶν Βέλγων, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, ἅπαντες οἱ εἰδήμονες τῆς μουσικῆς ἐν Βελγίῳ καὶ οἱ ἀνταποκριταὶ ὅλων τῶν παριστιανῶν ἐφημερίδων, ὁ δούξ τῆς Ὁμάλης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Αἰμιλίου Ὁζιὲ καὶ τοῦ Λέοντος Δελίμπ καὶ ἀπειροπληθεῖς κυρίαί, φέρουσαι τὰ πλέον ἐροτάσιμα αὐτῶν ἐνδύματα. Τὸ διὰ τῶν εἰσιτηρίων ἐμπόριον ὑπῆξε ζωηρότατον καὶ ἐπικερδέστατον, διότι αἱ μὲν ἀπλᾶί θέσεις παρεχωροῦντο ἀντὶ 50 φράγκων, τὰ θεωρεῖα ἀντὶ 100, αἱ δ' ἐγγὺς τῆς ὀρχήστρας κείμεναι ἔδραι ἀντὶ 120 καὶ 150 φράγκων. Ἡ ὀρχήστρα ἀποτελουμένη ἐξ 120 μελῶν ἐξεπλήρωσε τὴν ἐντολήν της μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς ἐπιτυχίας καὶ ἀκριβείας, ὁ δὲ διευθυντὴς αὐτῆς Δυπὼν ἐπαξίως ἐπέσυρε ζωηρότατα χειροκροτήματα. Ὁ ἑνδοσιασμὸς τοῦ δημοσίου ἦτον ἀνάδεκτος καὶ οἱ γερμανοὶ, χαίροντες ἐπὶ τῇ ἐκδηλώσει ταύτῃ τοῦ βελγικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου αὐτῶν μουσουργεῖν, ἐπίζητουν ὅτι καὶ ἐν Παρίσις ἐπὶ τέλους θὰ ἐκτιμηθῶσι μίαν φορὰν τὰ ἔργα τοῦ Βάγνερ καὶ θὰ καταλάβουσιν ἐν τοῖς προγράμμασι τῶν ἐκεῖ μελοδραμάτων τὴν πρέπουσαν αὐτοῖς θέσιν.

Διὰ τὸ κτίριον τῆς νέας Σορβώνης τῶν Παρισίων ὁ ζωγράφος Rouvis de Chavannes ἐπέξεργάζεται ἤδη μεγάλῃν εἰκόνα ὀρισμένην νὰ καλύψῃ τὴν ὀροφὴν τῆς ἐπισήμου αἰθούσης καὶ παριστάνουσιν ἐν συνόλῳ τὰ κατορθώματα τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Τὸ κέντρον καταλαμβάνει ἡ ἀλληγορικὴ εἰκὼν τῆς Σορβώνης, πρὸ τῶν ποδῶν τῆς ὁποίας δύο πνεύ-

ματα καταδέχονται δίδοναι. Ἐκ τοῦ βράχου, ἐφ' οὗ κἀθῆται ἡ Σορβώνη ἀναβρύει ἡ πηγὴ τῆς ἐμπνεύσεως, ἥς τὸ ὕδωρ πίνει ἀπνευστὶ εἰς νεανίαν, ἐν ᾧ ἕτερος προσφέρει εἰς γέροντα κύπελλον πλήρες τοῦ ζωογόνου τοῦτου ὕδατος. Περὶ τὸν ὅμιλον τοῦτον ἴστανται διάφοροι συμβολικαὶ μορφαὶ παριστάνουσαι ὅλα τὰ εἶδη τῆς ποιήσεως. Ἡ ἀριστερὰ πλευρὰ εἶνε ἀφιερωμένη εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἱστορίαν. Καὶ ἡμὲν πρώτη φαίνεται ἀντιμαχομένη αἰωνίως πρὸς τὸν πνευματισμὸν καὶ ὕλισμόν, παρ' αὐτὴν δὲ ἴστανται ἡ μορφή τῆς ἱστορίας, νέα ἐξάγουσα διδάγματα ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν, αἱ ἐπιχειροῦσιν ἄνδρες σοφοὶ καὶ πεπαιδευμένοι. Εἰς τὸ ἄκρον τῆς πλευρᾶς ταύτης φαίνεται καὶ ἡ μορφή πρεσβύτου ἀποτεθαρρημένου καὶ ἀπέλπιδος, διότι αἱ νέαι ἀνακαλύψεις ἐξεμηδένισαν ὅλην του τὴν σοφίαν καὶ ἐπιστημοσύνην. Τὸ ἀριστερὸν μέρος καταλαμβάνουσιν αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι. Ἐδῶ ἐκδέχονται τὰ πλούτη καὶ τοὺς θησαυροὺς τῶν ἡ Βοτανικῇ, ἡ Γεωλογίᾳ καὶ ἡ Ὀρυκτολογίᾳ. Περαιτοῦται δ' ἡ εἰκὼν αὐτὴ διὰ τινος ἐμίλου νεανίων ὀρκιζομένων ν' ἀφιερωθῶσιν εἰς τὴν σπουδὴν καὶ θεραπείαν τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης, ἥτις παριστάνεται δι' ἀγάλματος αἶροντος ὀλίγον τὸν πέπλον του, ἀλλὰ μὴ ἀποκαλύπτοντος τὸ πρόσωπόν του καθ' ὅλοκληρίαν.

Ὁ γνωστὸς ἀρχαιολόγος τῆς Βιέννης καθηγ. Ὁθων Βένντορφ ἀνεκοίνωσεν ἐσχάτως τῇ αὐστριακῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν ἐπιστολήν, ἀπευθυνομένην πρὸς αὐτὸν ἐκ Σμύρνης παρὰ τινος ἐκεῖ διαμένοντος λογίου Γερμανοῦ, Μαρτίνου Σβάνιςταλ, ἐν ᾗ οὗτος λέγει ὅτι ἠτύχησε κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Καρόλου Χούμαν ν' ἀνακαλύψῃ παρὰ τὴν Μαγνησίαν τὸ ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου μνημονευόμενον ἄγαλμα, εἰς ὃ μετεβλήθη ἡ Νιδβή.

Ἐν τῶν ἔργων τοῦ διασήμου μελοποιῦ Ἰωσήφ Ταρτίνη φέρει τὸ ὄνομα ἡ Σονάτα τοῦ Διοβόλου, συνετέθη δὲ τῇ 1713 κατὰ τινὰ θερινὴν νύκτα, ὅτε ὁ μουσουργὸς κοιμώμενος εἶδε παράδοξον ὄνειρον. Καθ' ἔπνοους εἶχε παρουσιασθῇ αὐτῷ ὁ διάβολος μὲ τὸ βιολίον ἀνὰ χεῖρας, ἐφ' οὗ παρήγαγε μετ' ἀπαραμίλλου τέχνης θελκτικωτάτας καὶ ὅλους ἰδιορρυθμοὺς μελωδίας. Ἐξυπνήσας ἐνεθυμῆτο ὁ Ταρτίνης ὅλους τοὺς τόνους, τοὺς εἶχεν ἀκούσει κοιμώμενος καὶ ἀντιγράφας ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ ὄνομα „Σονάτα τοῦ Διοβόλου“.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

- Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς „Κλειῶς“ ἀπεστάλησαν τὰ ἑξῆς βιβλία:
- Αἱ Χῶραι τοῦ Παρελθόντος καὶ αἱ ἐσφαλμέναι τοποθετήσεις των, ὑπὸ Σταύρου Μερτζίδου, ἱατροῦ. ἐν Ἀθῆναις. εἰς 16^{ον}. σελ. 1—140.
 - Ράκη καὶ Σάραβρον. Μυθιστόρημα πρωτότυπον ὑπὸ Κ. Σ. Πέρβελ. Τόμος Δ'. καὶ τελευταῖος. Ἐν Ὁδῆσσῳ. 1886.
 - Τὰ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 50ετηρίδος τῆς ἐν Ἀθῆναις Φιλεκαπιδευτικῆς Ἑταιρίας. 1886. σελ. 1—22.
 - Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθῆναις Φιλεκαπιδευτικῆς Ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1885—1886. σελ. 1—58.
 - Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς 50ετηρίδος τῆς Φιλεκαπιδευτικῆς Ἑταιρίας ὑπὸ Γεωργίου Βιῶν, ἐπόπτου τῶν Σχολείων αὐτῆς. Ἐν Ἀθῆναις. 1886. σελ. 1—96.
 - Ἡ ἀδελφὴ Μάρθα ὑπὸ Σπυρίδωνος Παγανέλη (Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς „Ἑβδομάδος“). Ἐν Ἀθῆναις. 1886. σελ. 1—124.
 - Τὸ ἄσυλον τῶν Θεῶν, ἥτοι ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ Δωδεκαθέου τοῦ γλύπτου Γ. Βρούτου, ὑπὸ Ἰωάννου Μ. Δαμβέργη. Ἐν Ἀθῆναις. 1886. σελ. 1—64.
 - Ἐρωτος Ἡμέραι ὑπὸ Ἰωάννου Καμπούρογλου, μετὰ βιογραφικῶν σημειώσεων ὑπὸ Σ. Δὲ Βιάζη (Βιβλιοθήκη Ποιητικ. Ἀνθῶνος). Ἐν Ζακύνθῳ. 1886. σελ. 1—15.
 - Ὁ Ἀγωνιστὴς τοῦ 1821 ὑπὸ Σπυρίδωνος Κ. Παγανέλη (Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς „Ἑβδομάδος“). Ἐν Ἀθῆναις. 1886. σελ. 1—17.
 - Λογοδοσίαι τοῦ πατριαρχικοῦ τῶν Ἱεροσολύμων Νοσοκομείου ἀνα-

- γνωσθεῖσαι ὑπὸ Ν. Σπυρίδωνος, Διδάκτορος τῆς Ἱατρικῆς καὶ Α'. ἱατροῦ. Ἐν Ἱεροσολύμοις. 1886. σελ. 1—21.
- Εἰκὼν ἐκ τῶν Συνόρων. Ποίημα ὑπὸ Κωνσταντίνου Α. Παπάζη. Δ. Φ. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. 1886. σελ. 1—36.
- Οἰκονομολογικὸν Ἐγχειρίδιον· περὶ τοῦ φόρου ἐν γένει, περὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν φόρων, περὶ δημοσίας πίστεως, περὶ δανείων καὶ χρεωλυσίας, περὶ τῶν δημοσίων δαπανῶν καὶ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ κράτους, περὶ οἰκονομ. μεταρρυθμ. μετὰ Συμπληρωματ. Σημειώσεων καὶ Πινάκων ἱστορικῶν καὶ στατιστικῶν ὑπὸ Ἰωσήφ Garnier, μεθερμηνευθὲν ἐκ τῆς Δ'. αὐτοῦ ἐκδόσεως ὑπὸ Χρ. Ἀδ. Ζάππα, διδάκτορος τῆς Νομικῆς. Ἐν Βουκουρεστίῳ 1887. σελ. 1—655. Πωλεῖται ἀντὶ φράγκων μόνον 5.
- Die Aussprache des Griechischen. Ein Schnitt in einen Schulzopf von E. Engel. Gross 8°. broch. 2 M. 50 Pf. Verlag von Hermann Costenoble in Jena.
- Ἐτήσιον Ἡμερολόγιον χρονολογικόν, φιλολογικόν καὶ γεωλογικόν τοῦ ἔτους 1887, τῇ συνεργασίᾳ ἐγκρίτων λογίων ἐκδοθὲν ὑπὸ Κων. Φ. Σκόκου. Ἐν Ἀθῆναις, 1886. Ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου σελ. 1—350.

Παρὰ τῶν ἀποστείλάντων ἡμῖν τὰ ἀνωτέρω βιβλία ζητοῦμεν συγγνώμην, ὅτι δὲν ἠδυνήθημεν ἐγκαίρως ν' ἀγγείλωμεν τὴν ἐκδοσὶν αὐτῶν.